

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 128/2015
19.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Г., због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г., адвоката Т.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1046/13 од 13.02.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 615/14 од 04.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г., адвоката Т.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1046/13 од 13.02.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 615/14 од 04.11.2014. године у односу на повреду закона из члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1046/13 од 13.02.2014. године окривљени С.Г. је оглашен кривим да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се казна према окривљеном неће извршити уколико за време од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а истовремено је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати новчану казну у одређеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 87. став 1. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета извршења, па је од окривљеног одузет пиштољ марке ... калибра 9мм,

фабричког броја ... Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 615/14 од 04.11.2014. године делимично је усвојена жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, па је преиначена пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1046/13 од 13.02.2014. године у делу новчане казне и то тако што је суд окривљеног осудио на новчану казну у износу од 100.000,00 динара и одредио да се иста према окривљеном има извршити у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да уколико окривљени исту не плати у одређеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан казне затвора, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а пресуда Основног суда у Крагујевцу у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног С.Г., адвокат Т.Л., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно поступање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да је побијаном другостепеном пресудом повређен материјални кривични пропис, јер је другостепени суд преиначавајући првостепену пресуду новчану казну у износу од 20.000,00 динара утврђену у првом степену повисио на 100.000,00 динара позивајући се на одредбу члана 50. став 3. тачка 5) КЗ, а исти тај суд је у идентичним ситуацијама поступао сасвим другачије, а којим наводима бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 3) КЗ.

Међутим, по налажењу овог суда, а како је у конкретном случају за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим кумулативно прописано изрицање казне затвора од три месеца до три године и новчане казне, те како је првостепени суд окривљеном изрекао условну осуду и новчану казну у износу од 20.000,00 динара, то је правилно другостепени суд имајући у виду да условна осуда није казна већ мера упозорења, нашао да је у конкретном случају новчана казна једина казна па самим тим и главна казна, те да у смислу члана 50. став 3. тачка 5) КЗ не може износити мање од 100.000,00 динара, будући да је за предметно кривично дело прописана казна затвора од три месеца до три године.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Г. указује да је побијаном другостепеном пресудом повређен материјални кривични пропис, односно да је повређен кривични закон у смислу члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и то да су првостепени и другостепени суд прихватили чињенице да је предметни пиштољ припадао оцу окривљеног који је исти набавио и држао по одобрењу надлежног органа, те да је наведени пиштољ ушао у састав заоставштине, али став првостепеног и другостепеног суда да је окривљени имао фактичку власт над спорним пиштољем је окривљени током поступка оспоравао тврдњом да није знао да је пиштољ у његовом стану, чиме је оспоравао умишљај, те се по оцени браниоца из чињеничног стања може закључити да је окривљени извршио прекршај из члана 15. став 4. Закона о оружју и муницији, јер окривљени није набавио нити неовлашћено држао оружје. Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног у суштини оспорава оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање везано за умишљај окривљеног, у погледу чега су првостепени и другостепени суд утврдили да је окривљени предметно кривично дело учинио са умишљајем, односно да је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно ограничењу његових права, правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног С.Г. у овом делу одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**